Dagboek van een Kabeljauw Voorjaar 2024 Deel 23

We hebben u in Wageningen verlaten waar we voor onze winterstop de haven zijn binnengelopen. Tot half december zijn we daar in de industriehaven blijven liggen, om vervolgens naar Doesburg te gaan voor het tweede deel van de winterstop. Deze winter was er veel water in de rivieren maar we hebben er geen hinder van ondervonden. In Doesburg was de hoogste waterstand net onder de rand van de kade. De zomerkade aan de IJssel was wel onder gelopen.

De schepen in de Turfhaven van Doesburg waren feestelijk versiert met lampjes.

De turfhaven in vogelvlucht. Van links naar rechts de Onrust van Iede en Jeanette, Scheepmaker van Fred, op de foto meer naar achteren de Anna Engelina van Anika en Nico en de Knapzak van Fred en Marieke.

Later kwamen Stephanie en Steven met hun schip ’t Majeur achter ons liggen.

Het was gezellig zo met z’n allen en elke woensdag gebraden kippetjes door de goede service van Fred.

Eind februari rijden we naar Moissac in Frankrijk om een weekje bij Nathalie en Guy te logeren terwijl de eerstelingen al weer in bloei komen.

Het was weerheel goed toeven in ons 5 sterren prive hotel in Moissac.

Natuurlijk een hartelijk weerzien met onze oude buren

We bezoeken Montauban wat op een half uur rijden van Moissac ligt aan de rivier de Tarn.

Water maakt de een vrolijk en de ander moet er van huilen.

Moederlijke kunst op het pleintje voor de abdij in Moissac waar een startpunt is voor caminogangers.

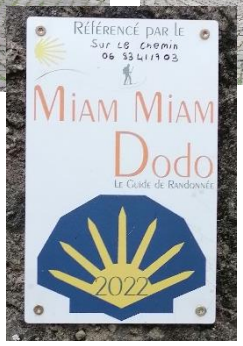

De overdekte graanmarkt van Avillar ligt op de route van veel pelgrims.

Vele vroome pelgrimgangers sieren de gevels in het stadje.

De wind is nog koud in Toulouse, maar de zon kondigd het voorjaar aan met haar warme stralen.

De rivier Garone stromt door de oude stad.

Le Capitole met een weekmarkt op het Place du Capilole

Le Capitole heeft een schitterend gedocoreerd interieur.

Al in 1190 werd er op deze plek een gebouw voor het gemeentebestuur neergezet en sindsdien heeft het gemeentebestuur van Toulouse altijd op deze plaats gezeten. Voorheen bestond het uit een groter complex dan tegenwoordig, van door de eeuwen heen aangekochte en bijgebouwde panden, al naargelang de behoefte aan ruimte. Vandaag de dag zijn daar enkel nog de Tour des Archives (de donjon) uit de 16^{e} eeuw en de galerijen van het Cour Henri-IV uit de 17^{e} eeuw en de gevel uit de 18^{e} eeuw van over.

Dan is het tijd om weer naar Nederland te vertrekken. We mijden de snelwegen en genieten van het landschap en de natuur.

Een reenbok staat te grazen

Witte reigers zoeken elkaar op om van de nachtrust te genieten

Op aanraden van Guy en Nathalie bezoeken we onderweg het kasteel Chambord. Dat kasteel was zeker de moeite waard om te bezoeken

Koning Frans I van Frankrijk, die opgroeide in het nabijgelegen Blois en die graag in de omgeving jaagde, begon op 6 september 1519 met de bouw.

Chambord was bedoeld als een tijdelijk onderkomen voor jachtpartijen en feesten, maar het groeide al gauw uit tot een van de grootste en fraaiste kastelen in de Loirestreek. Voor permanente bewoning is het kasteel nooit geschikt geweest. Het lag in de zestiende eeuw ver van de bewoonde wereld, zodat de gezelschappen die op het kasteel verbleven in hun eigen levensbehoeften moesten voorzien.[3] Bovendien waren de grote vertrekken met hun open ramen en hoge plafonds in de wintermaanden nauwelijks te verwarmen.

De trappen bestaat uit twee spiraaltrappen in één cilindervormige ruimte. De trappen komen uit op het dak van de derde etage.

De eerste etage is gemeubileerd in koninklijke stijl

De grote houtkachels en haarden bleken niet toereikend om in de winter in het kasteel te wonen.

Het kasteel heeft uitgestrekte tuinen.

Als we weer aan boord zijn varen we van Doesburg naar De Steeg. We mogen bij Ineke langszij liggen. Corrie gaat een weekje met de Zonnebloem op stap om mensen een mooie vakantie te geven.

Daarna varen we naar Hattem als tussenstop.
Daar krijg ik een boze vent van Rijkswaterstaat aan de telefoon omdat we op een plek voor beroepsvaart liggen. Na wat dom heen en weer gepraat te hebben besluiten we door te varen.

We komen in Hasselt terecht. Voorheen konden historische schepen hier een paar dagen vrij liggen maar nu kost één nacht €29,30. We hebben geen zin om verder te varen dus betalen we maar.
De volgende morgen maken we een lange wandeling door Hasselt. Het blijkt een verrassend leuke stadskern te hebben.

De schutsluis heeft één deur aan elke kant, in plaats van de gebruikelijke puntdeuren.

We varen door naar Meppel waar de Kabeljauw voor twee maanden een ligplaats heeft.

Meer avonturen treft u binnenkort in deel 24.

Meppel